

N:o 4.

Ank. till Riksd. kansli den 12 februari 1901, kl. 3 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tredje hufvudtitel, innefattande anslagen till utrikesdepartementet.

(1:a U. A.)

Ordinarie anslag.

1:o. I afseende å regleringen af utgifterna under denna hufvudtitel för år 1902 har Kongl. Maj:t, med hänvisning till det vid den kongl. propositionen angående statsverkets tillstånd och behof fogade statsrådsprotokollet öfver utrikesdepartementsärenden den 11 januari innevarande år, föreslagit, att nedannämnda ordinarie anslag måtte af Riksdagen anvisas att utgå emot nu gällande redovisningsskyldighet samt med samma rätt till deras användande och under enahanda vilkor som hittills, nemligen:

Angående ordinarie anslagen.
[1—9.]

Kabinettskassans utgifter:

[1.] departementschefen, ministern för utrikes ärendena.....	kronor	24,000: —
[2.] utrikesdepartementet.....	»	32,365: —
[3.] ministerstaten.....	»	350,647: —

Transport kronor 407,012: —

	Transport kronor	407,012: —	
[4.] militärattachéer.....	»	8,471: —	
[5.] skrifmaterialier, expenser och extra utgifter	»	73,617: —	489,100: —

Konsulskassans utgifter:

[6.] utrikesdepartementet.....	kronor	9,021: —	
[7.] konsulsstaten	»	248,630: —	
[8.] skrifmaterialier, expenser och extra utgifter.....	»	17,758: —	275,409: —
eller efter afdrag af hvad som här af beräknas kunna bestridas af inflytande konsulat- och expediti- onsafgifter		115,409: —	160,000: —
			summa kronor 649,100: —

Utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena:

[9.] svenska kyrkan i Paris	»	2,950: —
		tillsammans kronor 652,050: —

Vid jämförelse mellan den för innevarande år gällande riksstaten och de af Kongl. Maj:t nu äskade anslagen framgår, att en ökning i anslagen till *kabinettskassans* utgifter af 10,100 kronor blifvit föreslagen, hvilken ökning i sin helhet hänför sig till anslagsrubriken skrifmaterialier, expenser och extra utgifter.

I afseende å anslagen till *konsulskassans* utgifter har föreslagits en ökning af 7,609 kronor, men som de inkomster, hvilka inflyta genom konsulat- och expeditiionsafgifter för svenska fartyg i utländska hamnar, och med hvilka bestridas utgifter å konsulskassan, för år 1902 beräknats till 7,609 kronor högre belopp än för år 1901, förändras icke härigenom beloppet af det statsanslag, som från Sverige blifver till fyllande af konsulskassans medelsbehof under år 1902 erforderligt, eller 160,000 kronor.

I de *utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena*, har icke ifrågasatts någon förändring.

Den af Kongl. Maj:t föreslagna förhöjningen i kabinettskassans anslag till *skrifmaterialier, expenser och extra utgifter* är beroende på ifrågasatt ökning i anslaget till hemliga utgifter. Till protokollet i sammansatt statsråd den 7 december 1900 (sid. 18) har ministern för utrikes ärendena i denna fråga anfört följande:

Rubriken *skrifmaterialier, expenser och extra utgifter* vore i förslaget till de Förenade Rikenas gemensamma utrikesbudget för 1902 förhöjd till kronor 106,000 eller med kronor 10,100, med hvilket belopp anslaget till hemliga utgifter blifvit ökad, nemligen från kronor 9,900 till kronor 20,000. Nämda anslag hade faststälts 1862 att utgå med högst kronor 34,000, hade sedermera beräknats till olika belopp under olika årsperioder, sålunda i 1868 års budget och senare till kronor 25,000, i 1872 års budget och senare till kronor 17,000, i 1875 års budget till kronor 16,000 samt i 1876 års budget till kronor 14,000, hvilken beräkning bibehållits ända till och med år 1896. Af sistnämnda belopp, kronor 14,000, skulle på Sverige och Norge, efter den vedertagna proportionen 12 : 5, belöpa respektive kronor 9,900 och kronor 4,100. Sedan Stortinget förklarar sig icke vilja bidraga till anslaget till hemliga utgifter under annat vilkor, än att användandet af anslaget underkastades kontroll af ansvarig norsk myndighet, hade i utrikesbudgeterna från och med år 1897 uppförts allenast kronor 9,900, motsvarande den svenska andelen af kronor 14,000. Då det nuvarande beloppet vore otillräckligt, och behof af ökad anslag för ifrågavarande ändamål gjort sig gällande, hade i budgetförslaget för 1902 detta anslag beräknats till kronor 20,000. Enär utsigt emellertid icke syntes förefinnas, att Stortinget skulle vilja ingå på att lemna bidrag till anslaget under annat vilkor än det förut uppställda, hvilket utrikesministern i likhet med sina företrädare i embetet icke funne sig kunna tillråda Kongl. Maj:t att antaga, ansåge han att anslaget fortfarande jemväl med sitt förhöjda belopp borde bestridas af Sverige allena.

Mot Kongl. Maj:ts förevarande förslag har utskottet icke haft annat att erinra än att utskottet ansett den ifrågasatta ökningen i anslaget till hemliga utgifter, med hänsyn till nämnda anslags natur, icke böra beviljas.

Utskottet hemställer alltså:

att nedannämnda ordinarie anslag må af Riksdagen anvisas att utgå emot nu gällande redovisningsskyldighet samt med samma rätt till deras användande och under enahanda vilkor som hittills, nemligen:

Kabinettskassans utgifter:

[1.] departementsche- fen, ministern för utrikes ärendena	kronor	24,000:	—
[2.] utrikesdeparte- mentet	»	32,365:	—
[3.] ministerstaten	»	350,647:	—
[4.] militärattachéer...	»	8,471:	—
[5.] skrifmaterialier, expenser och extra ut- gifter	»	63,517:	—
		<u>479,000:</u>	—

Konsulskassans utgifter:

[6.] utri- kesdeparte- mentet	kronor	9,021:	—
[7.] kon- sulsstaten	»	248,630:	—
[8.] skrif- materialier, expenser och extra utgifter	»	17,758:	—
eller efter afdrag af hvad som häraf beräknas kunna bestridas af inflytande konsulat- och expedi- tionsafgifter		115,409:	—
		<u>275,409:</u>	—
		<u>639,000:</u>	—

**Utgifter, som bestridas af svenska
statsverket allena:**

[9.] svenska kyrkan i Paris	»	2,950:	—
		<u>641,950:</u>	—

Extra anslag.

2:o. För fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater» har Kongl. Maj:t jemväl för år 1902 äskat ett extra anslag af 4,500 kronor.

Under hänvisning till hvad statsrådsprotokollet (sid. 3) innehåller om arbetets fortgång, hemställer utskottet,

att, till fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater», må på extra stat för år 1902 anvisas ett anslag af 4,500 kronor.

3:o. Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att till bestridande af Sveriges andel i kostnaderna för åren 1900 och 1901 i anledning af den i Haag jemlikt konventionen för afgörandet på fredlig väg af internationella tvister upprättade internationella byrå på extra stat för år 1902 anvisa 10,900 kronor.

Till statsrådsprotokollet öfver utrikesdepartementsärenden den 11 nästlidne januari har ministern för utrikes ärendena i detta ämne meddelat följande.

Jemlikt artikeln 20 af den vid fredskonferensen i Haag den 29 juli 1899 afslutade och af Kongl. Maj:t den 8 augusti 1900 ratificerade konvention för afgörandet på fredlig väg af internationella tvister, hade de undertecknande makterna förbundit sig att, i syfte att underlätta omedelbart hänskjutande till skiljedom af sådana internationella tvister, hvilka ej kunnat afgöras på diplomatisk väg, inrätta en permanent skiljedomstol. Vidare stadgades i samma konventions artikel 22, att en i Haag upprättad internationel byrå skulle tjena som domstolens kansli, samt i artikel 29, att kostnaderna för denna byrå skulle bestridas af de undertecknande makterna i samma proportion, som faststälts för världspostföreningens internationella byrå. På grund af sistnämnda stadgande komme Sverige och Norge att med afseende på bidragen till byråns underhåll tillhöra olika klasser.

Den på Sverige belöpande andelen i kostnaderna för år 1900 utgjorde omkring 7,500 francs och, enligt hvad med bestämdhet kunde antagas, komme Sveriges kostnad för innevarande år icke att öfverskrida nämnda belopp. Sveriges utgifter för byrån under 1900 och 1901 skulle sålunda utgöra högst 15,000 francs, motsvarande i afrundadt tal 10,900 kronor.

Angående anslag till »Sveriges traktater».
[10.]

Angående anslag till internationella byrån i Haag.
[11.]

Utskottet hemställer,

att Riksdagen, med bifall till Kongl. Maj:ts nu ifrågasvarande framställning, må till bestridande af Sveriges andel i kostnaderna för åren 1900 och 1901 i anledning af den i Haag jemlikt konventionen för afgörandet på fredlig väg af internationella tvister upprättade internationella byrå bevilja på extra stat för år 1902 ett anslag af 10,900 kronor.

Angående
dyrtidstill-
lägg.
[12.]

4:o. Uti punkten 12 under denna hufvudtitel har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att, till beredande af dyrtidstilllägg för innevarande år åt tjänstemän och betjente i utrikesdepartementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli, såsom *förslagsanslag*, anvisa på extra stat för 1902 ett belopp af 6,400 kronor.

Öfver ifrågasvarande framställning kommer utskottet att framdeles afgifva utlåtande, hvilket utskottet härmed skolat för Riksdagen

anmäla.

Angående en
inom Andra
Kammaren
väckt motion.

5:o. Uti en inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 3) har herr *E. Wavrinsky* föreslagit, att Riksdagen måtte för år 1902 till den internationella fredsbyrån i Bern bevilja ett bidrag af 750 kronor.

I motionen har till en början erinrats derom att till 1898 års Riksdag den interparlamentariska fredsgruppen genom sin styrelse såsom motionärer, i motionen n:o 1 inom Andra Kammaren, framställt den begäran, att Riksdagen ville till befordrande af den internationella fredsbyråns i Bern verksamhet lemna ett bidrag af 750 kronor. Statsutskottet hade förklarat, »att motionen berör ett ämne, som enligt utskottets mening är synnerligen behjertansvärdt, nemligen sträfvandet för att fredssaken må vinna allt mera tillslutning och tränga sig in i folkens såväl som den enskildes åskådnings-sätt, ett mål väl värdt att understödja». Utskottet hade likvisst hemställt om afslag. Andra Kammaren hade utan votering bifallit motionärernas begäran, hvaremot Första Kammaren afslagit densamma, likaledes utan votering och utan att spela ett ord på motionen. I den gemensamma voteringen hade Första Kammarens beslut segrat.

År 1899 hade motionären — i motion n:o 13 inom Andra Kammaren — hemställt om ett bidrag af 750 kronor till den internationella byrån i Bern och af 500 kronor till den interparlamentariska s. k. byrån dersamma

städes. Utskottet hade tillstyrkt bifall till förstnämnda hemställan; Andra Kammaren hade utan votering bifallit utskottets förslag, men Första Kammaren hade vidhållit sitt afslag. I den gemensamma voteringen hade äfven denna gång Första Kammaren gifvit utslaget.

Sedan motionären härefter, bland annat, framhållit, att tre stater, Schweiz, Norge och Danmark, lemnade byrån bidrag, har han, i afseende på de skäl, som han ansåge hafva föranledt den svenska Riksdagens ofvan omfördälda beslut, samt i afseende å fredsverksamheten i allmänhet och särskildt nu ifrågavarande byrå, yttrat följande.

Det låge nära till hands att tro, det förslagens motståndare inom Riksdagen lånade ett villigt öra åt det talet, att den organiserade fredsrörelsen, vare sig under form af nationella freds- och skiljedomsföreningar eller af interparlamentariska grupper i de olika riksförsamlingarne, vore »försvars-nihilistisk». En sådan uppfattning hade motionären trott, att den utredning, som lemnats i de nämnda motionerna, vore egnad att undanrödja, då deri tydligt och fullständigt redogjorts för fredsföreningarnes program. Men då det kunde hända, att dessa program betraktades med misstroende, ville motionären nu närmare karakterisera den organiserade fredsrörelsens sträfvan och mål.

Fredsorganisationernas mål vore *freden*. Men detta mål hade de gemensamt med försvarsvännerna, som också kunde hafva anspråk på namnet fredsvänner. Skilnaden vore blott den, att försvarsvännerna endast litade till rustningar för försvaret — till våldet — och ingenting velat göra för att bekämpa kriget genom att efter yttersta förmåga söka undanrödja dess orsaker, under det att fredsvännerna i rustningarne såge ett — i vårt upplysta tidehvarf, efter årtusendens humanitetssträfvanden, sorgligt att säga nödvändigt — *ondt* och betraktade det såsom en samhällspligt att sträfva för att *rätten*, icke våldet, måtte afgöra nationernas tvister. De såge uti utvecklingen af icke blott den fysiska, utan äfven den kulturella kraften hos nationen dess försvar, samt i befrämjandet af sträfvanden, som tjänade till att framkalla förtroende mellan samhällslagren, »ett värn mot öfvermaktens skaror och starkare än Sveaborg». För dem vore de ständigt växande rustningarne icke blott en trygghet, utan ock en fara.

Att det bland fredsvännerna funnes rena försvarsnihilister, anhängare af grefve Tolstoys lära, det kunde ej förnekas. Men dels vore deras antal så ringa, att det ej behöfdes tagas med i räkningen, dels funnes sådana inom alla nationer. Slutligen motvägdes detta å den andra sidan deraf, att det nog bland försvarsvännerna funnes en hel del anhängare af militarismen.

Fredsvännernas ståndpunkt framginge af deras program. *Den svenska fredsföreningens* internationella program lydde sedan länge:

»Föreningens ändamål är att under samverkan med andra nationers freds- och skiljedomsföreningar väcka och främja en opinion, för att lag och rätt i våldets ställe må skilja mellan nationerna i deras inbördes tvister.

Närmast vill föreningen verka för:

att afgörandet om krig och fred ytterst må blifva en *folkens* angelägenhet;

att skiljedomsfördrag må afslutas mellan staterna, och att under deras samfälda hägn må upprättas en internationel skiljedomsstol, till hvilken uppkommande mellanfolkliga tvistefrågor hänskjutas;

att allt flera länder, stater och större eller allmännare samfärdsvägar neutraliseras, på det fältet för krig må allt mer inskränkas.

Föreningen ansluter sig till den internationella fredsbyrån i Bern».

Den interparlamentariska fredsgruppen i Sverige, tillhörande det interparlamentariska förbundet för mellanfolklig skiljedom, ville söka vinna erkännande åt och tillämpning af principen, att tvister mellan stater skulle, så vidt möjligt, underkastas skiljedom, samt behandla frågor, som rörde den internationella folkrätten, i ändamål att upprätthålla freden, närmast de nationella ärenden, som vore egnade att befordra detta syfte. Gruppen bestode af medlemmar af den svenska Riksdagen, hvilka gillade det interparlamentariska förbundets stadgar, och f. d. riksdagsmän, hvilka anslöte sig till det interparlamentariska förbundets syften och ville understödja detsamma.

Fredsbyråns i Bern uppgift vore:

a) *att* samla uppgifter om fredsverksamheten till deras tjänst, som arbetade för freden, och att underlätta förbindelserna dem emellan;

b) *att* studera och bereda de frågor, som af kongresser, konferenser eller andra internationella möten i fredens syften skulle behandlas;

c) *att* bidra till att förverkliga de sålunda fattade besluten;

d) *att* klassificera och bevara arkiven från förenämnda möten och de andra handlingar, som kunnat anförtros byrån, samt all den litteratur, som för fredsarbetet vore af betydelse;

e) *att* upprätta ett bibliotek af alla publikationer, som rörde freden, genom att samla sådana tidningsartiklar, periodiska revyer samt officiella tillkännagifvanden af regeringarna, som hade afseende på freden mellan nationerna;

f) *att* så fullständigt som möjligt insamla de skiljedomsutslag, som fälldes mellan nationerna, och sammanfatta dem, så att de kunde tjena till praktisk vägledning för sådan rättskipning;

g) *att* uppgöra en fullständig förteckning öfver publikationer, som rörde freden.

(Genom föreståndarens försorg utgäfves en tidskrift: *Correspondance*

bi-mensuelle, som lemnade en öfversigt af fredsarbetet. Filialer hade upprättats i Washington och Paris. Byrån, som af den schweiziska staten erkänts såsom juridisk person, upprätthölles af en förening — La Société du Bureau international de la Paix — och leddes af en kommission af 25 personer, årligen vald vid föreningens årsmöte bland olika nationers representanter för fredsarbetet. Denna kommission valde inom sig ett verkställande utskott af 3 personer. Kommissionen räknade bland sina medlemmar framstående rättslärde, ja, till och med ett diplomatiskt sändebud, som två gånger varit inrikesminister. Den kunde således ej sägas bestå endast af svärmare. Byråns föreståndare, generalsekreteraren, hade ända från början af byråns verksamhet, 1891, utan ersättning egnat sin tid och sina krafter åt det omfattande och ansvarsfulla uppdraget. Byrån hade på expositionen i Paris erhållit »Grand prix». De på fredskongressen i Paris fattade beslutet hade genom byråns försorg meddelats regeringarne. Erkänsamma och aktningfulla skrivelser hade på grund deraf ingått till byrån från Danmarks, Schweiz, Englands, Italiens och Hollands utrikesministrar. Ett erkännande åt byråns uppgift hade lemnats äfven från vårt land, då *Sveriges traktater* införlifvats med byråns arkiv. Den organiserade fredsverksamhet, som här hade sin samlingspunkt, sökte skapa en allmän opinion, hvilken skulle kunna förhindra, att civiliserade och högt upplysta folk, hvilka kallade sig *kristna*, ödelade hvarandra på grund af tvister, hvilka kunde lösas på den frivilliga öfverenskommelsens eller rättens väg, blott lidelserna och uppbrusningen ej finge behålla afgörandet. Den vädjade till förnuft och rättvisa, så långt dessa kunde göra sig gällande. De våldsdåd, som utöfvades i andra verldsdelar af Europas folk, vore en vanära för oss och i sanning egnade att draga faror öfver Europa. Den »gula faran» hade existerat i inbillningen, men den hölle på att blifva en verklighet. Hvad vi sått skulle vi skörda. Det gällde därför att åstadkomma en vidsträcktare tillämpning i mellanfolkliga förhållanden af »de rättens och rättfärdighetens principer, på hvilka staternas säkerhet och folkens välfärd bero». I all synnerhet borde nationernas *rätt att förfoga öfver sig sjelfva*, att behålla sin sjelfständighet okränkadt, häfdas af de *mindre* nationerna.

I slutet af sin framställning har motionären anført följande.

Fredsvännerna menade att det vore hvarje civiliserad stats pligt att med alla hederliga medel söka inskränka kriget, hämma och dämpa krigslågan. För den skull ville de väcka och utbreda inom *alla* nationer samfärdt en stark och varaktig opinion mot krig och söka förmå de tvistande att vädja till rättens dom. Detta mål hade fredsvännerna redan i viss, om och ringa, mån vunnit genom upprättandet af den permanenta skiljedomstolen i Haag. Att fortgå på denna väg vore nu målet för deras sträfvan. Genom

vädjan till skiljedom inskränktes tillfällena till krig; redan genom att krigs-utbrotten fördröjdes vore mycket att vinna. Och om de stater, som med sina rustningar endast afsåge att bevara en principiell och permanent neutralitet, öppet och officiellt tillkännagåfve detta och helst slöte sig tillsammans i sträfvandet att upprätthålla freden, *blefve »fredförande»*, skulle, enligt motionärens förmenande, fredens sak säkerligen vinna starkt inflytande inom nationerna. Den belgiske statsrättslärde senatorn *E. Descamps* hade i ett arbete — *Le droit de la paix et de la guerre. Essai sur l'évolution de la neutralité et sur la constitution du pacigérat* — som framlagts på den internationella diplomatiska konferensen i Haag, utvecklats denna idé.

Kommissionen för byrån i Bern hade tillsatt en komité för att undersöka, hvilka praktiska medel kunde finnas för att främja danandet af ett neutralt fredsförbund, en fredsförening af neutrala stater. Hvilken mäktig häfstång för utvecklingen en frivillig sammanslutning af beslägtade stater kunde blifva, visade Tyskland. Alla de stater, som bildade detta mäktiga rike, hade afstått från att sines emellan afgöra sina tvister genom våld. Men det höfdes, att fredssträfvandet utgjorde grundvalen för en sådan förbundsstats bildning.

Kriget skulle upphöra, när nationerna ville det. För att göra denna vilja stark och varaktig, arbetade fredsvännerna, väl vetande, att målet endast kunde nå långsamt, steg för steg, och genom mödosamt och energiskt arbete, under motgångar, misräkningar och misstag om vägen. Att fredsvännerna begått misstag och skulle riskera att begå sådana, det visste de. Endast de, som ingenting gjorde, undginge att taga miste. Men de satte en ära i att Sverige ej skulle räknas till sådana nationer.

På dessa grunder tillåte motionären sig nu åter vädja till Riksdagen om ett ringa bidrag äfven från Sverige till den internationella fredsverksamhetens understöd.

De i förevarande motion lemnade uppgifter angående den internationella fredsbyråns i Bern organisation och uppgift m. m. synas i hufvudsak icke innehålla annat, än hvad som i föregående framställningar i liknande syfte bragts till Riksdagens kännedom. Ehuru väl utskottet därför nu lika litet som vid föregående tillfällen kan anse fullt tillfredsställande utredning vunnit derom, att genom ifrågavarande byrå något för fredssakens framgång verkligt fruktbringande arbete blifver utfördt, anser utskottet, i likhet med statsutskottet vid 1899 års Riksdag, sig likväl böra förorda motionen, då det ju icke kan bestridas, att icke genom nämnda byrås verksamhet åtskilligt af värde skulle kunna uträttas, och i allt fall det med motionen afsedda syftet,

fredssakens främjande, är synnerligen behjertansvärdt, samt det begärda bidragets belopp är jämförelsevis obetydligt. Utskottet hemställer därför,

att Riksdagen må, med bifall till herr Wavrinskys förvarande motion, å extra stat för år 1902 till den internationella fredsbyrån i Bern bevilja ett bidrag af 750 kronor.

Stockholm den 12 februari 1901.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.

Reservationer:

vid *punkt 1:o* (angående de ordinarie anslagen):

af herrar *H. P. P. Tamm*, friherre *J. T. Gripenstedt*, *I. Wijk*, *K. Bohnstedt*, *A. G. L. Billing*, *N. Fosser*, grefve *P. O. L. Klingspor*, *E. Fränckel*, *Th. Nyström*, *L. Grundberg*, *C. von Friesen* och *C. I. G. Swartz*, hvilka ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hafva följande lydelse:

»Hvad Kongl. Maj:t sålunda föreslagit beträffande de ordinarie anslagen under tredje hufvudtiteln finner utskottet sig böra till alla delar förorda och hemställer alltså,

att nedannämnda ordinarie anslag må af Riksdagen anvisas att utgå emot nu gällande redovisningsskyldighet samt med samma rätt till deras användande och under enahanda vilkor som hittills, nemligen:

Kabinettskassans utgifter:

[1.] departementsche- fen, ministern för utrikes ärendena	kronor	24,000:	---
[2.] utrikesdeparte- mentet	»	32,365:	---
[3.] ministerstaten	»	350,647:	---
[4.] militärattachéer ...	»	8,471:	---
[5.] skrifmaterialier, expenser och extra ut- gifter	»	73,617:	---
		<u>489,100:</u>	---

Konsulskassans utgifter:

[6.] utri- kesdeparte- mentet	kronor	9,021:	---
[7.] kon- sulsstaten	»	248,630:	---
[8.] skrif- materialier, expenser och extra utgifter	»	17,758:	---
eller efter afdrag af hvad som häraf beräknas kunna bestridas af inflytande konsulat-och expedi- tionsafgifter		115,409:	---
		<u>160,000:</u>	---
		<u>649,100:</u>	---

**Utgifter, som bestridas af svenska
statsverket allena:**

[9.] svenska kyrkan i Paris	kronor	2,950:	---
		<u>652,050:</u>	---

vid *punkt 5:o* (angående väckt motion om anslag till den internationella byrån i Bern):

af herrar *H. P. P. Tamm*, friherre *J. T. Gripenstedt*, *I. Wijk*, *K. Bohnstedt*, *A. G. L. Billing*, *N. Fosser*, grefve *P. O. L. Klingspor*, *E. Fränckel*, *L. Grundberg*, *C. I. G. Swartz* och *G. Odqvist*, hvilka ansett, att utskottet bort hemställa

att herr *Wawrinskys* förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Herrar *F. E. Pettersson* och *G. D. R. Tornerhjelm* hafva begärt få antecknad, att de icke deltagit i förestående hufvudtitels behandling inom utskottet.

Bil. Litt. A.**Tabell öfver ordinarie anslagen under riksstatens
Tredje hufvudtittel.**

1901 års riksstat anslår:				Förslag till blifvande riksstat:	
Anvisning i kontant				Anvisning i kontant.	
Kronor.	ö.			Kronor.	ö.
Utrikesdepartementet.					
Kabinettskassans utgifter.					
24,000	—	Departementschefen, ministern för utrikes ärendena.....		24,000	—
32,365	—	Utrikesdepartementet		32,365	—
350,647	—	Ministerstaten		350,647	—
8,471	—	Militärattachéer		8,471	—
63,517	—	Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter		63,517	—
S:gr 479,000	—		S:gr	479,000	—
Konsulskassans utgifter.					
8,857	—	Utrikesdepartementet	9,021: —		
241,510	—	Konsulsstaten	248,630: —		
17,433	—	Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter	17,758: —		
267,800	—		275,409: —		
efter afdrag af etc.		efter afdrag af hvad som här af beräknas kunna bestridas af inflytande konsulat- och expeditiionsafgifter.....	115,409: —		
S:gr 160,000	—		S:gr	160,000	—
Utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena.					
2,950	—	Svenska kyrkan i Paris		2,950	—
S:a 641,950	—		Summa	641,950	—

Bil. Litt. B.**Tabell öfver extra ordinarie anslagen under riksstatens
T r e d j e hufvudtitel.**

	Kronor.	ö.
Utrikesdepartementet.		
Till fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater»	4,500	—
• bestridande af Sveriges andel i kostnaderna för åren 1900 och 1901 i anledning af den i Haag jemlikt konventionen för afgörande på fredlig väg af internationella tvister upprättade internationella byrå	10,900	—
Bidrag till den internationella fredsbyrån i Bern	750	—
Summa	16,150	—

*Bil. Litt. C.***Uppgift öfver de från kabinettskassan och konsulskassan för närvarande utgående expektanslöner och pensioner.****Från Kabinettskassan.**

Jemlikt nådigt beslut af den		<i>Pensioner:</i>	Kronor
10 juli 1884	F. d.	Envoyén Herr O. M. Björnstjerna	6,000
7 febr. 1899	»	» F. Due	6,000
6 sept. 1895	»	ministern C. Burenstam	5,000
23 maj 1879	»	ministerresidenten friherre L. Wrede	4,000
<u>Summa kronor</u>			<u>21,000</u>

Från Konsulskassan.

Jemlikt nådigt beslut af den		<i>Pensioner:</i>	Kronor
30 dec. 1898	F. d.	Generalkonsuln C. Juhlin-Dannfelt	4,000
24 april 1885		Generalkonsuln G. Hegardts enka	800
16 okt. 1898	»	C. Falsens enka	800
9 juli 1896		Konsuln A. Kirseboms enka	700
29 maj 1874		Vicekonsuln Hambros enka	400
9 juli 1896	»	J. J. G. Nicolaysens enka	400
<u>Summa kronor</u>			<u>7,100</u>